

REAKCE NA NENÁVISTNÉ PROJEVY VE ŠKOLE

Ve školním prostředí se mohou objevovat výroky, které ponižují jednotlivce nebo skupiny lidí na základě jejich identity — například podle etnicity, vzhledu, sexuální orientace či zdravotního stavu. Tyto komentáře mohou působit jako „vtip“ nebo snaha provokovat, ale vždy mohou někomu ublížit a narušit pocit bezpečí ve třídě. Úlohou školy je proto nastavovat jasné hranice a vést žáky a žákyně k respektu a odpovědnosti za vlastní slova.

Tento dokument shrnuje různorodé strategie, jak je možné v takových situacích reagovat. Každá reakce je vhodná v jiné situaci a další může být naopak velmi nevhodná. Stejně tak je důležité zohlednit individuální vlastnosti jak učitele, tak i daného žáky/žákyně, nebo celé skupiny. Každému může vyhovovat jiný způsob řešení a jednotný návod neexistuje. Snažíme se zde proto ukázat výhody a nevýhody jednotlivých přístupů a příklady použití v praxi, které vychází z reálných situací, které s námi sdíleli učitelé a učitelky z různých typů škol.

1. CO JSOU NENÁVISTNÉ KOMENTÁŘE

Nenávistné komentáře ve slovní (mluvené) formě jsou řečové projevy, které útočí na člověka nebo skupinu lidí kvůli jejich identitě nebo osobních vlastnostem.

Můžou mít podobu:

- Urážky (např. nadávky mířené na původ, vzhled, orientaci...)
- Znevažování, ponižování určité skupiny lidí
- Výhrůžky násilím vůči někomu
- Šíření stereotypů s cílem poškodit
- Vyzývání k nenávisti („tihle lidé by tu neměli být...“)

Typicky jsou zaměřené na:

- rasu / etnický původ; národnost; náboženství; sexuální orientaci / identitu; zdravotní stav / postižení; pohlaví / gender; věk; vzhled

Příklady nenávistných komentářů. Co není v pořádku:

Rasa / etnický původ

- Někdo říká, že lidé určité barvy pleti jsou „méně hodnotní“.
- Posmívání se vzhledu, např. rysům typickým pro určitou etnickou skupinu.
- Řeči, že by lidé určitého původu „neměli chodit do této školy“.

Národnost

- O někom se mluví, že „kvůli tomu, odkud je, nemá stejná práva“.
- Obviňování celého národa za chyby jednotlivců.
- Posmívání se přízvuku nebo jazyku a tvrzení, že je „méněcenný“.

Náboženství

- Shazování nebo urážení někoho kvůli jeho víře či rituálům.
- Tvrzení, že určité náboženství „má být zakázané“.
- Posmívání se symbolům víry (např. oblečení, předmětům).

Sexuální orientace / genderová identita

- Odsuzování někoho za to, koho má rád.
- Zpochybňování nebo zesměšňování něčí identity („nemáš právo být, kým jsi“).
- Řeči o tom, že určitá skupina „není normální“.

Zdravotní stav nebo postižení

- Shazování někoho, kdo má poruchu učení nebo fyzické omezení.
- Vylučování z aktivit s tím, že „nejde s ním normálně pracovat“.

Pohlaví / gender

- Tvrzení, že jedno pohlaví „je lepší“ a druhé „k ničemu“.
- Říkání, že určitý obor nebo činnost „není pro holky/kluky“.

2. PRINCIPY A ZÁSADY KOMUNIKACE

1 Vzájemný respekt, slušnost, důstojnost

- I když s druhým nesouhlasím, neponižuji ho.
- Neútočím na člověka, ale řeším jeho slova.
- Uznávám, že lidé mají různé zkušenosti a tím i různé názory.
- Cílem není někoho „převálcovat“, ale zachovat úctu ke všem.

„Rozumím, že to vidíš jinak. Já to vnímám takhle...“

2 Klidný a pozitivní tón

- Tón hlasu je stejně důležitý jako obsah.
- Když zachovám klid, uklidní to i situaci.
- Vyvarovat se křiku, posměchu, ironie.

3 Stanovení hranic

- Je v pořádku zastavit nevhodný výrok a vysvětlit proč.
- Nastavuji hranice pro sebe i pro bezpečný prostor kolem.

„Takové komentáře mohou být zraňující. Poprosím tě, abys to už neříkal.“

4 Zvědavost a prostor k vyjádření

- Doptávání pomáhá porozumět motivům druhého.
- Otevírá cestu k diskuzím, ne hádkám.

„Jak jsi k tomu názoru došel?“ „Co přesně tím myslíš?“

5 Myslet na sebe a svou psychickou pohodu

- Nemusím být „hrdina“ za každou cenu.
- Když je konverzace příliš emotivní, je v pořádku ji ukončit nebo požádat o pomoc.

„Potřebuju teď debatu ukončit.“

6 Mít realistické cíle

- Nesnažím se změnit celý svět během jedné věty.
- Úspěch může být už to, že druhý se zamyslí nebo že se vymezí okolí.
- Cílem je posunout se o kousek, ne vyhrát spor.

7 Nezapomínat na „mlčící většinu“ okolo

- V publiku často sedí lidé, kteří neví, co si myslet, nebo se jich může téma osobně dotýkat.
- Když se ozvu slušně a věcně, může to podpořit ostatní, aby se přidali k respektu.
- Tvoříme tak bezpečné prostředí pro všechny, nejen pro jednoho člověka.

8 Dlouhodobá (spolu)práce — kultura školy

- Reagovat na předsudky není jednorázová akce.
- Pomáhat mohou preventivní programy, výuka o mediální gramotnosti, společné projekty.
- Škola má vytvářet prostředí spolupráce a otevřenosti.

3. MOŽNÉ STRATEGIE, JAK REAGOVAT

- Ignorování komentáře
- Striktní zásah
- Diskuse
- Odložená diskuse
- Sdílení zkušeností / příběhů
- Pojmenování pocitů
- Přerámování komentáře
- Individuální rozhovor
- Zapojení třetí strany

IGNOROVÁNÍ KOMENTÁŘE

Popis:

Učitel/ka nereaguje na předsudečný komentář a pokračuje v tématu nebo činnosti, jako by nic nepadlo.

✓ Výhody

- Zachování kontroly nad výukou
- Neumožníme, aby komentář vykojil hodinu nebo zaujal pozornost celé třídy.
- Zabráníte eskalaci
- Konfrontace v emocích může situaci jen zhoršit
- Může fungovat u žáků/kyň, kteří hledají jen pozornost

✗ Nevýhody

- Může to vypadat jako tichý souhlas
- Ostatní mohou mít pocit, že takový komentář je „normální“ a tolerovaný
- Snížení důvěry a bezpečí ve třídě
- Dotčený žák/kyně se může cítit neviděný
- Oslabuje pozici autority
- Žáci/kyně vidí, že někdo překračuje pravidla a není to řešeno → hranice se posouvají.
- Zvyšuje riziko opakování

Kdy je strategie vhodná?

Používá se hlavně u:

- pokusů o provokaci (žák/kyně chce vyvolat reakci)
- jednorázových nevědomých přeřeknutí
- když je výuka ohrožená konfliktem a je nutné jít dál

Kdy není vhodná?

- Když je výrok zraňující pro žáka/kyni
- Při opakovaném nebo cíleném útoku
- U výroku, který zpochybňuje důstojnost nebo bezpečí někoho ve třídě

Jak strategii vylepšit

Místo úplného ignorování lze:

- vrátit se k tomu po hodině se zapojenými osobami
- použít nepřímé poselství typu:
 - „Připomínám, že ve třídě mluvíme s respektem.“
- sledovat situaci a zasáhnout při opakování

Ignorování nemusí být pasivní, může být součástí širší strategie. Spíše ale doporučujeme jiné strategie.

STRIKTNÍ A OKAMŽITÝ ZÁSAH

Popis:

Učitel/ka rázně přeruší nevhodný nebo předsudečný výrok, jasně vymezí hranice a sdělí, co je nepřijatelné. Například: „Takové výroky nebudu tolerovat. Ve třídě se k sobě chováme s úctou.“

✓ Výhody

- Jasně nastavuje normy chování
- Chrání ohrožené skupiny
- Rychlé zastavení šíření nevhodného chování
- Výrok se neuchytí jako „normální humor“
- Posiluje autoritu učitele
- Zabraňuje eskalaci a šikaně

✗ Nevýhody

- Žák se může cítit ponížený před třídou a reagovat ještě hůř
- Žáci pochopí zákaz, ale ne proč je to nevhodné → krátkodobý efekt
- Může zabránit možnosti dál se o tématu otevřeně bavit

Kdy je strategie vhodná?

- Zraňující nebo diskriminační výroky přímo na osobu
- Když je ohroženo bezpečí a důstojnost ve třídě
- U opakovaných a vědomých předsudků
- Když je nutné okamžitě zastavit nevhodné chování

Kdy není vhodná?

- Při nevědomých omylech, přehreknutí
- Když je žák již v silném emočním rozpoložení

Jak strategii vylepšit

Aby to bylo víc než jen „stopka“, je dobré přidat:

- Vysvětlení proč: „Tímhle můžeš někoho zraňovat, a to je proti pravidlům naší třídy.“
- Navázání diskuze později (až se situace uklidní): „Pojďme si o tom po hodině promluvit, abychom tomu lépe porozuměli.“
- Bránit osobu, ne útočit na pachatele: „Takové komentáře nejsou v naší třídě přijatelné.“ (ne „ty jsi rasista“ - nálepky mohou situaci zhoršit)

Můžou nastat situace, kdy je striktní zásah na místě, vždy by ale mělo následovat vysvětlení a diskuse (ať už okamžitá, nebo odložená).

DISKUSE A OTÁZKY PODPORUJÍCÍ ZAMYŠLENÍ

Popis:

Učitel/ka otevře bezpečnou diskuzi o daném výroku: ptá se na motivaci, kontext a zdroje informací, podporuje kritické myšlení. Zapojuje celou skupinu, ne jen autora výroku.

✓ Výhody

- Podporuje kritické myšlení
- Žáci se učí rozpoznávat předsudky, stereotypy a nepravdy
- Může vést ke změně postoje
- Buduje empatii
- Žáci slyší zkušenost druhých
- Posiluje atmosféru důvěry, třída se učí mluvit o citlivých tématech otevřeně, ale s respektem.
- Je vzdělávací
- Výuku propojuje s reálným životem a společenskými tématy.

✗ Nevýhody

- Časově náročné
- Může narušit plán hodiny
- Riziko nevyjasnění postoje
- Vyžaduje zkušenou facilitaci
- Situace může sklouznout k útokům
- Citlivá témata mohou být bolestivá. Zejména pro ty, kterých se výrok týkal.

Kdy je strategie vhodná?

- Když žák/kyně neřekl/a výrok z nenávisti, ale z neznalosti nebo ho slyšel/a odjinud
- Když je třída připravená diskutovat s respektem
- U témat, která se ve výuce přirozeně řeší (např. občanská výchova)

Kdy být opatrný/á?

- Když je oběť výroku ve velké úzkosti → nejdřív ji podpořit
- Když by diskuse jen zvětšila prostor pro škodlivé názory
- Když je časový tlak → nutné téma přesunout

Tipy, jak strategii používat

Důležité je nasměrovat žáky/kyně k porozumění a ověřování informací. Doporučené otázky:

- „Jak jsi na to přišel/přišla?“
- „Kde jsi tu informaci slyšel/a?“
- „Co si myslí ostatní?“
- „Komu to může ublížit?“

Doplnit:

- Shrnout závěr na konci → jasné normy chování
- Podpořit hlas „mlčící většiny“ → mohou se přidat

Diskuse pomáhá žákům/kyním chápat svět hlouběji, ne jen slepě přijímat názory. Vyžaduje ale dobré vedení, čas a bezpečné prostředí.

ODLOŽENÁ DISKUSE

Popis:

Učitel/ka nezahájí hlubší diskuzi hned po předsudečném výroku, ale naplánuje ji na pozdější vhodnější čas, např. na třídnickou hodinu, tematický workshop, besedu s odborníky (psycholog, organizace zabývající se prevencí). Cílem je bezpečnější a kvalitnější zpracování tématu.

✓ Výhody

- Lepší příprava
- Bezpečnější atmosféra
- Všichni mají čas zklidnit emoce
- Možnost přizvat odborníky, školního psychologa
- Téma se řeší, až když se na něj třída může plně soustředit.
- Podpora ohrožených žáků/kyň

✗ Nevýhody

- Může působit jako útěk od tématu
- Žáci/kyně mohou cítit zklamání
- Nutné téma opravdu otevřít, pokud se to nestane → ztráta důvěry ve vztahu učitel–třída.
- Časové nároky, plánování může být složité.
- Téma nemusí být stejně „živé“ později
- Menší dopad

Kdy je strategie vhodná?

- Když je třída emocionálně přetížená
- Téma vyžaduje odborný přístup nebo více času
- Došlo k silně zraňujícímu výroku
- Je potřeba promyslet podporu oběti
- Diskuze by v danou chvíli znechutila výuku

Kdy není vhodná?

- Pokud výrok ohrožuje bezpečí tady a teď
- U výroků, které jsou hodně přes čáru → nejdřív striktní zásah a ochrana oběti

Jak strategii vylepšit

Důležité kroky:

1. Zastavit výrok už teď: „Tohle je nepřijatelné, probereme to společně později.“
2. Oznámit konkrétní čas návratu k tématu: „Vrátíme se k tomu v pátek na třídnické.“
3. Připravit strukturu a podporu:
 - materiály, aktivity, externí host
 - kontakt s žákem/kyní, kterého se výrok týkal
4. Diskuzi opravdu vést a shrnout jasné závěry.

Odložená diskuse chrání bezpečí a zároveň umožňuje hlubší pochopení tématu, ale musí být dodržena a dobře připravená.

SDÍLENÍ ZKUŠENOSTÍ A PŘÍBĚHŮ

Popis:

Učitel/ka použije konkrétní reálný příběh (svůj, někoho známého, ověřený příklad z organizací či médií) k vysvětlení, proč je předsudek nebezpečný. Může jít o krátký příběh, video, článek, skutečné svědectví. Cílem je vzbuzovat empatii a propojit téma se skutečnými lidmi, ne teorií.

✓ Výhody

- Podpora empatie
- Žáci/kyně si uvědomují, že za „skupinou“ jsou skuteční lidé se svými příběhy
- Příběhy jsou srozumitelnější než suchá fakta
- Příběhy se lépe pamatují
- Otevírá prostor pro dialog, žáci se často začnou ptát a zajímat se o další zkušenosti
- Humanizace stigmatizované skupiny
- Motivace ke změně chování
- Dávání hlasu menšinám

✗ Nevýhody

- Nutnost autenticity
- Riziko citlivých odhalení
- Někdo se může nechtěně svěřit s osobní zkušeností → zranitelnost
- Někdo může reagovat nevhodně → opětovná viktimizace.
- Negativní příběhy mohou škodit
- Posilují stereotypy, pokud nejsou dobře vysvětleny
- Potřeba přípravy

Kdy je strategie vhodná?

- Když je potřeba osobnější pohled
- Ve třídě chybí pochopení dopadu slov na druhé
- Při tématech, kde převládají silné stereotypy
- V rámci dlouhodobé prevence nenávisti

Kdy být opatrný/á?

- Když ve třídě sedí někdo z přímo dotčené skupiny → riziko, že bude nechtěně „symbolickým mluvčím“
- Když třída není připravená na empatický poslech
- U traumatických témat bez podpory odborníků

Tipy, jak strategii používat

- Používat ověřené skutečné příběhy - Zachování důvěry, pravdivosti a úcty
- Pozvat si hosta přímo z nějaké menšiny (například zorganizovat Živou knihovnu)
- Nechceme nikoho nutit sdílet osobní zkušenosti - Dobrovolnost je zásadní
- Připravit bezpečnou atmosféru předem - Prevence posměchu
- Po příběhu nabídnout reflexi - Co jsem si uvědomil? Jak bych reagoval?
- Zdůraznit lidskou hodnotu - Rovnost, respekt, důstojnost

Skutečný příběh může být velmi silný a poučný, ale musí být citlivě vybrán, bezpečně sdílen a následně reflektován.

POJMENOVÁNÍ POCITŮ

Popis:

Učitel/ka vyjádří vlastní emoce a hodnoty v reakci na předsudečný výrok. Místo obviňování mluví o svém vlastním prožívání: „Mrzí mě to, protože...“ „Tohle mě zasahuje, mám blízké, kterých se to týká...“ Cílem je vzbuzovat empatii, dát příklad respektující komunikace a ukázat, proč jsou podobné výroky škodlivé.

✓ Výhody

- Bezpečná forma vyjádření
- Budování důvěry
- Ukazuje lidskost učitele; posiluje vztah
- Rozvoj empatie u žáků
- Motivuje k sebereflexi
- Vhodné v komunikaci s kolegy i dospělými
- Funguje jako model respektující komunikace

✗ Nevýhody

- Velká osobní zranitelnost
- Nevhodné u nezralých třídních kolektivů
- Riziko zesílení konfliktu
- Ne vždy vede k pochopení
- Není vhodné u každého tématu
- Přespříliš osobní sdílení může být na škodu, např. citlivé osobní údaje

Kdy je strategie vhodná?

- U žáků/kyň, se kterými už mám důvěru
- Když předsudek nebyl extrémně nenávistný, spíš „nevědomý“
- Při prevenci před eskalací emocí
- Když chci jít příkladem komunikace založené na respektu

Kdy být opatrný/á?

- U tříd, kde se emocím vysmívají
- Když mám podezření na úmyslné provokace
- Pokud téma ohrožuje mé soukromí nebo bezpečí

Tipy, jak strategii používat

- Popsat konkrétní chování/komentář:
 - Řekni, jak se cítíš
 - Vysvětli, proč je to problém
 - Navrhni nápravu / hranice
- „Když říkáš, že gayové jsou divní, cítím se smutně, protože znám lidi, kterých se to týká a hodně jim to ubližuje.“

Pojmenování pocitů na jednu stranu chrání vaše hranice, ale zároveň vás dělá zranitelnými. Může být funkční, ale je potřeba tuto strategii používat s rozmyslem.

PŘERÁMOVÁNÍ KOMENTÁŘE

Popis:

Učitel/ka přeformuluje předsudečný výrok do slušné, neutrální nebo obecnější podoby, případně jej přenesení do jiného kontextu, aby ukázal/a jeho nesmyslnost. Cílem je ukázat chybu argumentace bez přímé konfrontace či ponižování mluvčího.

✓ Výhody

- Neútočný přístup
- Modeluje respektující komunikaci
- Ukazuje chybu zobecňování
- Rychlé řešení situace - Stačí krátká věta, nemusí být dlouhá diskuse.
- Při nevědomých stereotypech je velmi účinné.

✗ Nevýhody

- Vyžaduje rychlé myšlení, schopnost okamžitě reagovat.
- Nutná dobrá znalost tématu, aby přerámování nezavádělo nebo nepůsobilo hloupě
- Někdo může mít potřebu vyhrotil situaci dále
- Může působit jako zlehčení závažného výroku

Kdy je strategie vhodná?

- U nevědomých stereotypů (např. „Holky nejsou na techniku“)
- Když chci rychlou, ale účinnou reakci
- U tříd, které se rády chytanou konstruktivního humoru
- Když chci rozvinout téma později

Kdy není vhodná?

- U silných útoků, nenávistných a zraňujících výroků
- Pokud oběť působí zranitelně a ohroženě
- Když je mluvčí provokatér → potřebuje jasnější hranice

Tipy, jak strategii používat

Možné způsoby přerámování:

- Upozornění na zobecnění: „Myslíš někteří lidé, ne všichni, že?“
- Obrácení perspektivy: „Kdyby někdo řekl: ‚Všichni Češi kradou‘, cítil by ses dobře?“
- Humorné, ale nezesměšňující: „To je jako říct, že každý, kdo má brýle, je génus, bohužel to u mě neplatí.“
- Rozšíření kontextu: „Každý člověk má jinou zkušenost, nemůžeme to takhle házet do jednoho pytle.“
- Přesměrování na otázku: „Co tě k tomu vede? Máš konkrétní příklad?“

Přerámování je rychlá a nenásilná strategie, která ukazuje chybnou podstatu předsudku. Ale u silně nenávistných výroků musí být doplněna rázným nastavením hranic.

INDIVIDUÁLNÍ ROZHOVOR

Popis:

Učitel/ka si mimo výuku promluví se žákem/žákyní (nebo kolegou či rodičem), který pronesl předsudečný výrok. Cílem je porozumět motivaci, nenásilně vést k reflexi a podpořit pozitivní změnu. Může být realizován také s osobou, které se výrok dotkl, nebo se všemi aktéry zvlášť, pokud je to vhodné.

✓ Výhody

- Žák cítí, že někoho zajímá, co se s ním děje
- Bezpečný prostor pro upřímnost
- Mimo kolektiv není tlak na „drsnost“
- Možnost hlubšího pochopení motivací
- Možnost opravdové změny postoje - dialogem, ne trestem.
- Možnost podpory oběti
- Lze zachytit, pokud je někdo zraněn a potřebuje péči.

✗ Nevýhody

- Časová náročnost, někdy je potřeba více rozhovorů
- Neviditelnost pro ostatní
- Hrozba znehodnocení důvěry, pokud se rozhovor povede necitlivě.
- Žák/kyně může být uzavřený/á nebo nedůvěřivý/á
- Vyžaduje citlivou přípravu.

Mindset NVC (Nenásilná komunikace)

Za každým silným nebo útočným výrokiem je nenaplněná potřeba.

Učitel se snaží:

- pochopit pocit a potřebu
- nabídnout bezpečný dialog
- vést k uvědomění dopadu slov

Možné otázky:

- „Co tě vedlo k tomu, že jsi to řekl?“
- „Jak ses v tu chvíli cítil?“
- „Co bys potřeboval, aby ses cítil líp?“
- „Jak si myslíš, že se cítil/a ten druhý?“

Kdy je strategie vhodná?

- Pokud ve výroku bylo hodně emocí
- Když šlo spíše o impulz, ne úmyslnou nenávist
- Pokud je potřeba porozumět pozadí situace
- Když chceme posílit vztah a důvěru

Kdy není vhodná?

- U žáků/kyň, kteří opakovaně a vědomě ubližují
- Pokud by žák/kyně mohl být nebezpečný sobě nebo ostatním → nutnost zapojení odborníka
- Když není možné zajistit někoho dalšího jako podporu, pokud by byla potřeba

Individuální rozhovor umožňuje hlubší pochopení a nápravu, ale musí být doplněn i veřejným nastavením hranic, aby třída viděla, že škodlivé výroky mají následky.

ZAPOJENÍ TŘETÍ STRANY

Popis:

Učitel/ka přizve další odbornou nebo autoritní osobu ve škole, např. vedení školy, metodika/čku prevence, školního psychologa / speciálního pedagoga, třídního učitele, výchovného poradce. Může jít o konzultaci, společný rozhovor, intervenci ve třídě nebo odkaz na školní řád a zákonné rámce. Cílem je posílit bezpečí, pravidla a důslednost v řešení předsudečných a nenávistných projevů.

✓ Výhody

- Systémový přístup
- Upevňuje školní pravidla a hodnoty
- Odstranění pocitu, že je to osobní spor
- Oběti vidí, že škola stojí na jejich straně.
- Podpora pro učitele/ku → menší stres.
- Odborný přístup

✗ Nevýhody

- Ztráta autonomie učitele, může působit, že si neumím poradit sám/sama
- Žák/kyně to může vnímat jako „donášení“
- Někdy trvá, než se domluví termín a postup
- Může eskalovat konflikt
- Žák/kyně může mít nedůvěru vůči vedení

Kdy je strategie vhodná?

- Výrok nebo chování je opakované a závažné
- Jde o nenávistné útoky vůči konkrétní osobě/skupině
- Je potřeba uložit sankci či nastavit další kroky
- Učitel už vyčerpал své možnosti
- Jde o ohrožení bezpečí nebo duševního zdraví

Kdy být opatrný/á?

- Pokud lze situaci vyřešit rychle a bezpečně v rámci výuky
- Je-li žák/kyně schopen/schopna reflexe a učitel/ka má s třídou dobrý vztah

Tipy, jak strategii používat

„Toto je situace, která překračuje rámec mé kompetence. Ve škole máme pravidla, která zaručují bezpečí všem. Proto do toho zapojím metodika prevence a společně najdeme řešení.“

- ✓ jasné a profesionální
- ✓ bez studu nebo výčitek
- ✓ dává smysl celé třídě

Zapojení třetí strany upevňuje pravidla a bezpečí — ale musí být citlivě komunikováno, aby bylo vnímáno jako pomoc, ne jako trest za každou cenu.

SLOVO ZÁVĚREM

Reakce na předsudečné či nenávistné výroky ve škole není jednoduchá. Každá situace vyžaduje citlivé rozhodnutí podle kontextu, bezpečí a možností učitele či učitelky. Důležité je však jedno, neignorovat podobné projevy a podporovat prostředí, kde se všichni mohou cítit respektovaně a bezpečně. Zároveň je důležitá potřeba hlídat si své hranice a psychické zdraví a nevyčítat si, pokud nezareagujete ve složité situaci ideálně. Není to jednoduché, ale dá se to naučit.

Škola má zásadní roli ve formování hodnot mladých lidí. Každý krok směrem k empatii, porozumění a respektu posiluje zdravé klima třídy i celé komunity. I malé reakce mohou mít velký dopad.

Výzva k akci

- Budme vzorem v komunikaci bez předsudků
- Podporujme dialog a kritické myšlení
- Věnujme se prevenci i dříve, než vznikne problém
- Využívejme spolupráci s metodiky prevence a odborníky z neziskových organizací
- Mysleme i na svoje bezpečí

Děkujeme, že přispíváte k bezpečnému a respektujícímu prostředí pro všechny žáky a žákyně!